

Trollhättans Stad

UTOMSOCKNES

som söker ekonomiskt bistånd,
sammanställning gjord i april 2016

Bosättningskommun

- Nordbor
- EES-medborgare
- Tredjelandsmedborgare

Jag har tagit mig friheten att ta bort, kopierat, strukit under och ibland gjort egna kommentarer till de angivna källorna. Det kan hända att något blivit fel och jag hoppas att ni har överseende därmed och vid tveksamheter kollar med källan.

Copyright Nils Allan Danielsson
nilsallan@hotmail.com

Innehåll

UTOMSOCKNES, EES-MEDBORGARE Å ANDRA	1
Personers rättsställning	1
Utomssocknes	3
Socialtjänstlagen.....	3
2 kap. Kommunens ansvar.....	3
2 a kap. Om ansvarsfördelningen mellan kommuner i fråga om stöd och hjälp enligt denna lag.....	3
Ansvarig kommun.....	3
Ansökan om insatser i en annan kommun.....	4
Överflyttning av ärende	4
Grundregeln: bosättningskommun ansvarig	5
Vistelsekommun.....	5
Oenighet om vad som är vistelsekommun och vad som är bosättningskommun.....	5
På tillfälligt besök.....	5
Övernattar hos vän i grannkommun	6
Vistelsekommunen kunde inte ordna boende, beviljade först husvagnsboende i grannkommunen och därefter biljett till kommun 100 mil norröver och avlog ansökan om annat bistånd.....	6
Rimligt krav att söka bostad inom pendlingsavstånd	6
Folkbokföringskommun	7
Placeringskommun.....	7
Bostadssocialt kontrakt/hyresgaranti är inte en placering	7
Placerad i annan kommun i femton år skulle inte överföras	8
Tvångsomhändertagen för rättspsykiatrisk vård skulle överföras från folkbokföringskommun till vistelsekommun	8
Ärenden gällande försörjningsstöd, inte överflyttningsregelverket	8
Hot- och våldsutsatta.....	8
Kommunarrest, fattigpass, hemorts rätt?	9
Flytt från Umeå till Gävle var Ok.....	9
Flytt från Piteå till Tranås, för att lättare få jobb, var inte nödvändigt	9
Svårt att somna?	10
Nordiska medborgare	11
EES-medborgare	12
Rörlighetsdirektivet 2004/38/EG.....	12
Artikel 24.....	12
Likabehandling.....	12
1. Uppehållsrätt eller inte?	12
2. Gör så gott den kan, behövs för skälig levnadsnivå, annat sätt?.....	12
Är vi svenskar EES-medborgare?	12

Utlänningslagen	13
3 a kap. Uppehållsrätt för EES-medborgare m.fl.	13
Allmänna bestämmelser	13
Uppehållsrätt	13
Att behålla uppehållsrätt i vissa fall	14
Permanent uppehållsrätt	14
Uppehållskort m.m.	15
Tidsperspektiv för arbetssökande EES-medborgare?	16
Kammarrätten använde inte 6-månadersfrist	16
Tredjelandsmedborgare	17
Som har uppehållstillstånd	17
Hade TUT men var inte bosatt	17
Som ännu inte fått asyl/uppehållstillstånd.....	18
Lag om mottagande av asylsökande m.fl. (LMA)	18
Allmänna bestämmelser	18
Statlig ersättning	19
Asylsökande	19
I avvaktan på beslut om uppehållstillstånd, ej asyl.....	19
Fått asyl, men ingen kommunplacering.....	19

UTOMSOCKNES, EES-MEDBORGARE Å ANDRA

Personers rättsställning

Bor, vistas och är folkbokförd i kommun	SoL 2 a Kap	<u>Likabehandling</u> : De som gör så gott de kan å ändå inte har möjlighet till en skälig levnadsnivå har, om det inte går att ordna på annat sätt, rätt till bistånd. SoL 4 kap 1 §
Bor och vistas, men ej folkbokförd	SoL2 a Kap	Störst anknytning: bosättningskommun
Störst anknytning?		Där sökande har boende, sociala kontakter, den egna viljan tillmätas stor betydelse,
Placerad exv HVB	SoL2 a Kap	Placeringskommun
I fängelse	SoL2 a Kap	Folkbokföringskommun
Hot- och våldsutsatta	Rätt att få sin ansökan prövad i den kommun de vill	I praktiken?
Nordisk medborgare	Lag om nordisk konvention om socialt bistånd och sociala tjänster	Likabehandling
EES-medborgare	Utlänningslagen	Har uppehållsrätt: likabehandling, inte uppehållsrätt: nödlägeshjälp
Tredjelands-medborgare, med uppehållstillstånd	Utlänningslagen	Likabehandling
Tredjelands-medborgare Asylsökande	LMA: Lag om mottagande av asylsökande m fl (SoL 2 kap 1 §)	Migrationsverket ansvarar
Tredjelands-medborgare söker uppehållstillstånd	LMA: Lag om mottagande av asylsökande m fl	Upphållstillstånd ska vara ordnat innan de kommer hit, men Migrationsverket kan ge tillstånd att de får söka och stanna här innan beslutet är taget Socialtjänsten

		ska då enligt LMA besluta om, och verkställa, eventuellt bistånd (återsökningsbart hos Migrationsverket).
Tredjelands-medborgare, fått uppehållstillstånd, men inte kommunplacerad	LMA	Migrationsverket ansvarar, bland annat att kunna erbjuda boende
Tredjelands-medborgare, fått uppehållstillstånd, inte kommunplacerad, men väljer att flytta till eget boende	SoL	Socialtjänsten bedömer likabehandling: Finns alternativ? Nödläge? Gjort så gott den kunnat?

Utomssocknes

Socialtjänstlagen

2 kap. Kommunens ansvar

1 § Varje kommun svarar för socialtjänsten inom sitt område, och har det **yttersta ansvaret** för att enskilda får det stöd och den hjälp som de behöver. Detta **innebär ingen inskränkning i det ansvar som vilar på andra huvudmän.**

Bestämmelser om ansvarsfördelningen mellan kommuner i fråga om stöd och hjälp enligt denna lag finns i 2 a kap.

I fråga om den som omfattas av lagen (1994:137) om **mottagande av asylsökande** m.fl. finns **särskilda bestämmelser** om bistånd i den lagen.

2 a kap. Om ansvarsfördelningen mellan kommuner i fråga om stöd och hjälp enligt denna lag

Ansvarig kommun

1 § Den kommun där den enskilde vistas ansvarar för stöd och hjälp enligt 2 kap. 1 §, om inte annat följer av 3-5 §§.

2 § Om det står klart att en annan kommun än vistelsekommunen ansvarar för stöd och hjälp åt en enskild, är **vistelsekommunens ansvar begränsat till akuta situationer.**

3 § Om den enskilde är bosatt i en annan kommun än vistelsekommunen, ansvarar bosättningskommunen för det stöd och den hjälp som den enskilde behöver. Med bosättningskommun avses i detta kapitel

1. den kommun där den enskilde är **stadigvarande bosatt**, eller
2. om den enskilde är stadigvarande bosatt i en kommun men har sin starkaste anknytning till en annan kommun, den sistnämnda kommunen, eller
3. om den enskilde saknar stadigvarande bostad, den kommun till vilken han eller hon har sin **starkaste anknytning.**

4 § En kommun **behåller ansvaret** för stöd och hjälp åt en enskild som **till följd av ett beslut av kommunen vistas i en annan kommun i**

1. familjehem enligt 6 kap. denna lag eller 9 § 8 lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade,
2. hem för vård eller boende eller i stödboende enligt 6 kap.,
3. boende för service och omvårdnad för äldre människor enligt 5 kap. 5 § andra stycket eller 7 kap. 1 § första stycket 2,
4. bostad med särskild service enligt 5 kap. 7 § tredje stycket eller 7 kap. 1 § första stycket 2,
5. bostad med särskild service eller annan särskilt anpassad bostad enligt 9 § 8 eller 9 lagen om stöd och service till vissa funktionshindrade, eller
6. **annat boende**, om det inte är klarlagt vilken kommun som är den enskildes bosättningskommun.

5 § Den kommun där den enskilde är **folkbokförd** ansvarar för stöd och hjälp

1. under **kriminalvård i anstalt**,
2. under vård på sjukhus eller i annan sjukvårdsinrättning på initiativ av någon annan än en kommun,
3. **som aktualiserats inför avslutningen** av vård enligt 1 eller 2.

Ansökan om insatser i en annan kommun

8 § En person som önskar flytta till en annan kommun, får ansöka om insatser i den kommunen om han eller hon

1. till följd av hög ålder, funktionsnedsättning eller allvarlig sjukdom har ett varaktigt behov av omfattande vård- eller omsorgsinsatser och därför inte kan bosätta sig i den andra kommunen utan att de insatser som han eller hon behöver lämnas, eller
2. på grund av våld eller andra övergrepp behöver flytta till en annan kommun men inte kan göra det utan att de insatser som han eller hon behöver lämnas.

9 § En ansökan enligt 8 § ska behandlas som om den enskilde var bosatt i inflyttningskommunen. Är den sökandes behov tillgodosedda i bosättningskommunen, får hänsyn inte tas till den omständigheten när ansökan prövas.

Bosättningskommunen är skyldig att på begäran bistå med den utredning som den andra kommunen behöver för att kunna pröva ansökan.

Överflyttning av ärende

10 § Ett ärende som avser vård eller någon annan åtgärd i fråga om en enskild person kan flyttas över till en annan kommun.

En kommun som anser att ett ärende ska flyttas över ska begära det hos den andra kommunen. Ärendet ska då flyttas över om den som berörs av ärendet har starkast anknytning till den andra kommunen och det med hänsyn till den enskildes önskemål, hjälpbehovets varaktighet och omständigheterna i övrigt framstår som lämpligt.

En begäran enligt andra stycket ska vara skriftlig. Den andra kommunen ska skriftligen och utan dröjsmål meddela sin inställning.

11 § Om berörda kommuner inte är överens om att flytta över ärendet, får den kommun som begärt överflyttning ansöka om det hos Inspektionen för vård och omsorg. En sådan ansökan får också göras av en kommun, som inte inom en månad har fått svar från en annan kommun på en begäran om överflyttning.

Inspektionen för vård och omsorg ska pröva ansökningen så snart som möjligt. Beslut i ärendet ska meddelas inom tre månader från det att ansökan kom in, om det inte finns särskilda skäl för en längre handläggningstid.

12 § Uppgifter som behövs för att en kommun ska kunna ta över ett ärende enligt 10 eller 11 § ska lämnas ut av den kommun som överlämnar ärendet.

Grundregeln: bosättningskommun ansvarig

Bosättningskommunen (där den enskilde är stadigvarande bosatt eller, om stadigvarande bostad saknas, den kommun till vilken hen har starkast anknytning till) ansvarar för stöd och hjälp om det inte är ett akut nödläge. Då har vistelsekommunen ansvar, SoL 2 a kap 2, 3 §.

Vistelsekommun

Vistelsekommunen är den kommun där sökande faktiskt befinner sig. Det faller sig tämligen naturligt att den enskilde kan vända sig till socialtjänsten i den kommun hen befinner sig i om det är ett akut nödläge. Socialnämnden bör beräkna kostnaderna enligt riksnormen till en lägre nivå bl.a. om den enskilde hamnat i en akut nödsituation och endast behöver tillfälligt ekonomiskt bistånd för att få möjlighet att reda upp den, Socialstyrelsens Allmänna råd SOSFS 2013:1, sidan 6.

Oenighet om vad som är vistelsekommun och vad som är bosättningskommun

Frågan om när en vistelse i en annan kommun än bosättningskommunen ska innebära att bosättningskommunen ändras, bör avgöras av vad den enskilde har för avsikter med vistelsen. Om han eller hon har för avsikt att återvända till sin bosättningskommun och har kvar sin bostad anser regeringen att bedömningen av vilken kommun som är bosättningskommun som regel inte bör ändras. Regeringen anser dock, till skillnad från utredaren, att vistelsekommunen ska anses vara bosättningskommun så snart den enskilde uppger att han eller hon inte ämnar återvända till ursprungskommunen. Regeringen vill med detta betona att det är viktigt att kommunerna är lyhörda och inte kräver att en person som inte avser att återvända till den tidigare hemkommunen ska återvända. Anger en person att han eller hon inte avser att återvända så måste kommunen respektera detta.

I detta sammanhang bör också uppmärksammas att regeringens förslag innebär ett klargörande av att vistelsekommunen alltid ansvarar för stöd och hjälp till den enskilde så länge inte bosättningskommunen är klarlagd. Vistelsekommunen kan således inte avsäga sig sitt ansvar för den enskilde genom att hänvisa till folkbokföringskommunen (Proposition 2010/11:49: Ansvarsfördelning mellan bosättningskommun och vistelsekommun, sidan 39).

På tillfälligt besök

Östersundsbo besöker bekant i Luleå, har missat besökstid för att söka ekonomiskt bistånd, varvid Östersund inte beviljar bistånd utan hänvisar till vistelsekommunen, dvs Luleå. Förvaltningsrätten hänvisade till 2 a kapitlet i SoL och sa att bosättningskommunen, Östersund, skulle ta ställning till ansökan. Men kammarrätten påpekade att beslutet var taget innan 2 a kapitlet fanns, å då gällde vistelsekommunen, dvs Luleå skulle bedöma biståndsbehovet.

Kammarrätten i Sundsvall 13 mars 2012, mål nr 1622-11

Övernattar hos vän i grannkommun

Mannen vill bo kvar i Kävlinge men har ingenstans att sova där, utan får tillsammans med sin dotter bo hos en vän i Landskrona. Dottern går i skola och har sina kompisar i Kävlinge och mannen är inskriven på af där. Förvaltningsrätten hänvisar till SoL 2 a kap och anser att mannen har starkast anknytning till Kävlinge och att de ska ta ställning till hans rätt till bistånd. Men kammarrätten påpekar att SoL 2 a kap trädde i kraft 1 maj 2011 och ansökan gällde från 7 feb till 6 mars. Enligt då gällande lagstiftning gällde vistelsekommunens ansvar och det var rätt av Kävlinge att hänvisa till vistelsekommunen. Kammarrätten i Göteborg 11 juni 2012, mål nr 6807-11

Vistelsekommunen kunde inte ordna boende, beviljade först husvagnsboende i grannkommunen och därefter biljett till kommun 100 mil norröver och avslag ansökan om annat bistånd

Kommunen har det yttersta ansvaret för att alla som vistas i kommunen får det stöd och den hjälp som de behöver. Detta kommer till uttryck bland annat i SoL 4 kap. där den som inte kan få sina behov tillgodosedda på något annat sätt har rätt till försörjningsstöd. I förevarande fall har visserligen Nacka kommun ordnat boende i Sollentuna men detta kan inte befria Nacka kommun från försörjningsansvaret då det inte är fråga om ett frivilligt val från familjens sida att flytta till Sollentuna.

Vad särskilt gäller anskaffande av bostad finns inte något stöd i SoL för att rätten till bistånd enligt denna lag är avsedd att omfatta tillhandahållande av bostad åt bostadslösa i allmänhet (jfr prop. 1979/80:1 s. 200 och 356 samt prop. 2000/01:80 s. 92). Vad lagstiftaren främst haft för ögonen har uppenbarligen varit ekonomiskt bistånd och bistånd till vård- och behandlingsinsatser samt stöd och service av olika slag. Bostadsförsörjningen regleras i annan ordning (se numera lagen /2000:1383/ om kommunernas bostadsförsörjningsansvar). I rättspraxis har dock rätt till bistånd genom tillhandahållande eller ombesörjande av bostad som uppfyller kraven på skälig levnadsnivå ansetts föreliggande när den enskilde är helt bostadslös och har speciella svårigheter att på egen hand skaffa bostad. I rättsfallet RÅ 1990 ref. 119 konstaterade sålunda Regeringsrätten att den hjälpsökande tillhörde en sådan utsatt grupp som kunde behöva särskild hjälp t.ex. för att anskaffa bostad.

Något formellt hinder för socialnämnden att erbjuda en sådan biståndslösning i annan kommun har inte förelegat. Erbjudandet har emellertid utformats utan hänsyn till att familjen hela tiden motsatt sig att flytta från Stockholmsområdet, och den har heller inte accepterat socialnämndens förslag.

Enligt Regeringsrättens mening saknar en socialnämnd dessutom lagligt stöd för att inte respektera en enskilds klara ställningstagande i en så grundläggande fråga som byte av bostadsort. Oavsett anledningen till att familjen avböjt erbjudandet om placering i Sorsele har vidare socialnämnden i den föreliggande situationen inte kunnat undandra sig att lämna bistånd i någon form (a. prop. s. 526, jfr RÅ 1995 ref. 56).

RÅ 2004 ref 130

Rimligt krav att söka bostad inom pendlingsavstånd

Även om den enskildes ställningstagande om bostadsort bör respekteras, finns det ingen ovillkorlig rätt till en viss begärd insats och hänsyn måste även tas till vilka resurser som står till buds för socialnämnden (jfr RÅ 2004 ref. 130). Det bör enligt

kammarrättens mening t.ex. kunna ställas som krav att NN söker bostad också i kommuner som i vart fall ligger inom pendlingsavstånd från Göteborg.
Kammarrätten i Göteborg 22 oktober 2012, mål nr 5112-12

Folkbokföringskommun

När någon sitter i fängelse är folkbokföringskommunen ansvarig. Likaså när någon är på sjukhus (om det inte är en kommun som tagit initiativ till placeringen). Detta gäller även frågor som aktualiseras inför avslutning av vården. Det vill säga att när någon ringer från fängelset och söker bistånd är det viktigt att ta reda på var den är skriven, SoL 2 a kap 5 §.

När det gäller frågan om ansvarig kommun enligt socialtjänstlagen kan vistelse i häkte inte jämföras med kriminalvård i anstalt. Undantagsbestämmelsen i ... SoL är därför inte tillämplig om någon sitter häktad. När den biståndssökande efter häktetiden blir placerad på kriminalvårdsanstalt aktualiseras däremot denna bestämmelse på så sätt att den kommun, där den enskilde är folkbokförd, då får ta över ansvaret för bl.a. bistånd.

Kammarrätten i Stockholm 28 oktober 2004, mål nr 6188-04

Placeringskommun

Regeringen föreslår att den kommun som beslutat om boende i en annan kommun behåller ansvaret för stöd- och hjälpinsatser, om det inte är klarlagt vilken kommun som är den enskildes bosättningskommun. Det avser framförallt olika grupper av personer som är hemlösa, t.ex. enskilda för vilka bosättningskommunen inte är klarlagt eller när en hotad person som beviljats skyddat boende inte har någon klar bosättningskommun. Så snart bosättningskommunen är klarlagt kan kommunen ansöka om att ärendet överflyttas dit. Denna bestämmelse omfattar **samtliga insatser** som den enskilde kan ha behov av, inte bara de som har samband med det ursprungliga hjälpbehovet. (Propositionen 2010/11:49, sidan 46)

Bostadssocialt kontrakt/hyresgaranti är inte en placering

Sökanden fick avslag med motiveringen att den kommun som sökanden kom inflyttad ifrån hade gett en hyresgaranti och detta tyckte inflyttningskommunen var att likställa med placering. Men det tyckte inte kammarrätten, utan de ansåg att bosättningskommunen var ansvarig för att sökanden fick den hjälp och det stöd som den behövde. Eftersom sökanden avsåg att bo kvar där den hade sitt boende och den inte hade störst anknytning till någon annan kommun, så var inflyttningskommunen bosättningskommun och skulle pröva ansökan om ekonomiskt bistånd.

Kammarrätten i Jönköping 16 september 2015, mål nr 3302-14

Placerad i annan kommun i femton år skulle inte överföras

En kvinna hade varit placerad i en annan kommun i femton år och placeringskommunen tyckte att ärendet skulle flyttas över till kommunen där behandlingshemmet var. Men Högsta förvaltningsdomstolen tyckte att **det inte räcker med att en person ska ha starkast anknytning** till kommunen för att ärendet ska överlämnas. Dessutom ska det utifrån den **enskildes önskemål, hjälpbehovens varaktighet och omständigheter i övrigt framstå som lämpligt** att ärendet flyttas över, SoL 2 a kap 10 §. Enbart det faktum att det var fråga om en långvarig placering var inte tillräckligt för att ärendet skulle flyttas över. Eftersom personen i det aktuella fallet inte brydde sig om vilken kommun som hade ärendet och det inte heller fanns några andra saker som pratade för en överförings bestämde HFD att ärendet inte skulle överflyttas (HFD 28 juni 2013, mål nr 6359-12). Se även resonemanget kring Hemorts rätt på sidan 39 nedan.

Tvångsomhändertagen för rättspsykiatrisk vård skulle överföras från folkbokföringskommun till vistelsekommun

I förarbetena till 16 kap. 1 § SoL (prop. 2002/03:53 "Stärkt skydd för barn i utsatta situationer", s. 93-94, s. 109-110) uttalas att frågan om det är lämpligt att överflytta ett ärende får avgöras efter en individuell bedömning i varje enskilt fall. — Även placeringsärenden som gäller vuxna personer bör i vissa fall kunna flyttas över till vistelsekommunen utan att denna samtyckt. Det kan gälla t.ex. långvariga vistelser i ett familjehem i en annan kommun eller att en person med funktionshinder efter ett biståndsbeslut i hemkommunen vistas i en bostad med särskild service i en annan kommun. Tvångsomhändertagandet hade i detta fall varit i fem år och den intagne ville absolut inte tillbaka till placeringskommunen.

Kammarrätten i Sundsvall 3 april 2012, mål nr 2099-11

Ärenden gällande försörjningsstöd, inte överflyttningsregelverket

En ansökan om bistånd i form av försörjningsstöd innebär att det hos nämnden uppkommer ett ärende. Ärendet är avslutat när det är avgjort, det vill säga när det finns ett slutligt beslut. I och med att beslutet är fattat finns således inget ärende att överflytta. Bestämmelserna om överflyttning av ärenden mellan kommuner är därmed inte tillämpliga i dessa fall. (IVO:s hemsida=>Anmäla och rapportera=>Överflyttning av ärenden mellan kommuner)

Hot- och våldsutsatta

Det ska alltid tas hänsyn till om den sökande varit utsatt för hot och/eller våld, exempelvis kan denne söka hjälp och stöd innan den flyttat till kommunen, SoL 2 a kap, 8 § p 2.

Om den hotade på eget initiativ akut beger sig till en annan kommun och under vistelsen där söker stöd och hjälp gäller vistelsekommunens yttersta ansvar i den akuta situationen. Enligt förslagen i denna proposition har bosättningskommunen det huvudsakliga ansvaret för den enskilde även om han eller hon vistas i en annan kommun. Vistelsekommunen är dock enligt regeringens förslag alltid skyldig att genomföra de insatser som den akuta situationen kräver, t.ex. skyddat boende och ekonomiskt bistånd, i avvaktan på att bosättningskommunen erbjuder behövliga insatser. Vid bedömningen av när en vistelsekommun övergår till att vara bosättningskommun, kan det finnas anledning att ta särskild hänsyn till denna grupps speciella situation och därmed tillåta den enskilde att vistas tillfälligt i en kommun under längre tid utan att den gamla bosättningskommunens ansvar upphör och övergår till vistelsekommunen i egenskap av ny bosättningskommun. Detta gäller

självfallet under förutsättning att den enskilde inte uppger sig vilja byta bosättningskommun permanent.

(Propositionen 2010/11:49, sidan 42)

Kommunarrest, fattigpass, hemortsrätt?

En biståndsberättigad mister inte rätten till bistånd enbart av det skälet att den flyttat från en kommun till en annan. Avgörande är om det påverkar den enskildes möjligheter att få annan försörjning än ekonomiskt bistånd.

Flytt från Umeå till Gävle var Ok.

KR Sundsvall 23 februari 2010, mål nr 2722-08

Flytt från Göteborg till Haparanda var inte Ok

KR Sundsvall 21 september 2010, mål nr 464-10

Flytt från Piteå till Tranås, för att lättare få jobb, var inte nödvändigt

Förvaltningsrätten avslag överklagan utan att motivera avslag på försörjningsstödet, motiverade bara avslaget på flyttkostnaden. Kammarrätten tyckte som nämnd och förvaltningsrätt att flytten inte var nödvändig eftersom sökanden hade skälig levnadsnivå i Piteå. Däremot visade kammarrätten tillbaka frågan (instansordningsprincipen) om försörjningsstöd till förvaltningsrätten.

KR Sundsvall 30 september 2015, mål nr 1902-15

(Som jag ser det är den avgörande frågan hur flytten påverkade möjligheterna till jobb. Om möjligheterna försämrades (vilken ingen part påstått) skulle försörjningsstödet kunnat nekas utifrån detta. Men så verkar inte vara fallet, vilket gör att försörjningsstöd antagligen ska beviljas.)

Svårt att somna?

Det kan vara ett bra sömnpiller att läsa nedanstående tre meningar med åsikter om bestämmelsen i Kungl. förordning den 25 maj 1847 om att det krävdes tre års boende utan fattigvårdsstöd för att någon skulle få hemortsrätt i en kommun den flyttade till (det vill säga innan inflyttningssamhället skulle ta över det ekonomiska ansvaret för fattigvårdens kostnader).

Forna tiders "hemort" / bosättningskommun

"Både här och i andra länder, säger kommittén sålunda, har erfarenheten nogsamt visat, att då någon längre tids vistelse fastställes såsom villkor för att inom ett samhälle förvärfva försörjningsort, det egoistiska sträfvandet att freda sig själf och sitt samhälle från framtida fattigvårdsutgifter håller sin synnerliga uppmärksamhet fästad å sådana från andra samhällen inflyttade personer, som af en eller annan anledning kunna befaras komma att i framtiden falla samhällets fattigvård till last, samt söker på hvarjehanda sätt få dem aflägsnade från samhället, innan den för hemortsrätts förvärfvande bestämda tiden tilländagått. Vanligen begagnades härvid utvägen att genom vederbörande husbönders och jordägares själfvilliga eller med hvarjehanda mer eller mindre lofliga bevekelsemedel påverkade åtgärd att från innehafvande tjänst, hemman, torp eller andra lägenheter uppsäga och bortdrifva de ifrågavarande personerna nödga dem att före den tid, då samhällets möjliga ansvarighet för deras framtida fattigvård skulle inträda, därifrån till annat samhälle afflytta, och då detta förfarande förnyades i det ena samhället efter det andra, måste därpå blifva en följd, hvad ock vid tillämpningen af 1847 års förordning stadgande om treårig stadig vistelse såsom grund för bestämmande af försörjningsort ganska ofta visade sig inträffa, att en sådan person icke allenast vida tidigare än eljest skulle blifvit fallet om det ej helt och hållet kunnat förebyggas, kom i behof af fattigvård, utan äfven att han för sig och sitt hushåll efter årslånga tvister såväl hos särskilda länssyrelser som hos Kungl. Maj:t slutligen förklarades i fattigvårdshänseende tillhöra ett samhälle, där han ej under de senaste tjugu till trettio åren vistats och där han, okänd för de flesta om ej alla samhällsmedlemmarna, bemöttes med hårdhet och ovilja, synnerligast då han efter föregångna långvariga tvister om rätta försörjningsorten tillskyndat samhället utom ansvarighet för den framtida fattigvårdstungen en kännbar ersättningsskyldighet för den fattigvård, som af annat samhälle lämnats under den tid, tvisterna pågått. Icke heller hade det varit sällsynt, att till samhället inflyttade mindre bemedlade personer före de tre årens utgång på lämpligt sätt fömåddes att begära eller mottaga fattigunderstöd, på det att deras förvärfvande af hemortsrätt måtte därigenom afbrytas och samhället försättas i tillfälle att på grund därpå väcka talan om deras återförande till det samhälle, hvarifrån de inflyttat."

"Om hemortsrätt och godtgörelse för fattigvård" af Kammarrättsrådet G. Hernmarck, Fattigvård och folkförsäkring, skriftserie utgifven af Centralförbundet för socialt arbete (C. S. A:s) fattigvårdskommitté, N:o 11, 1906. (Eventuellt blev det nå't fel när jag skrev av den, men det tror jag inte :-)/Nad

Nordiska medborgare

Socialstyrelsens vägledning "Rätten till socialt bistånd för medborgare inom EU/EES-området" sidan 26:

I den nordiska konventionen om socialt bistånd och sociala tjänster finns bestämmelser som påverkar de nordiska ländernas lagstiftning om socialt bistånd och sociala tjänster.

Regeln om likabehandling (likställdhet)

På liknande sätt som EU-rätten innehåller konventionen en regel om likabehandling (likställdhet). Regeln om likställdhet innebär att en medborgare i ett nordiskt land som lagligen vistas tillfälligt eller är lagligen bosatt i ett annat nordiskt land, ska likställas med landets egna medborgare när landet tillämpar lagstiftning som omfattas av konventionen. Likställdheten enligt artikel 4 gäller för allt socialt bistånd och alla sociala tjänster.

I artikel 6 i konventionen regleras rätten till socialt bistånd och sociala tjänster vid tillfällig vistelse i ett annat nordiskt land. I artikel 6 anges att en person som omfattas av konventionen och som under en laglig tillfällig vistelse i ett nordiskt land behöver omedelbart socialt bistånd och sociala tjänster från vistelselandet, ska få sådant bistånd som enligt landets egen lagstiftning svarar mot hjälpbehovet.

En expertgrupp som tillsatts av Nordiska ministerrådet har i en vägledande kommentar till konventionen angett att en medborgare i ett annat nordiskt land ska ges hjälp enligt samma villkor som gäller för personer som är bosatta i en annan kommun i landet.

EES-medborgare

En av grundtankarna med Europeiska unionen är att underlätta den fria rörligheten för unionsmedborgare. Hur bidrar vi på bästa sätt till detta?

Rörlighetsdirektivet 2004/38/EG

Artikel 24

Likabehandling

1. Om inte annat följer av sådana specifika bestämmelser som uttryckligen anges i fördraget och sekundärlagstiftningen skall alla unionsmedborgare som enligt detta direktiv uppehåller sig i den mottagande medlemsstaten åtnjuta samma behandling som den medlemsstatens egna medborgare inom de områden som omfattas av fördraget.

Även familjemedlemmar som inte är medborgare i en medlemsstat, men som har uppehållsrätt eller permanent uppehållsrätt, skall åtnjuta denna rättighet.

1. Upphållsrätt eller inte?

Det betyder att vi som steg ett ska ha reda på om personen vistas här enligt rörlighetsdirektivet, det vill säga: Har personen uppehållsrätt? Om personen inte har uppehållsrätt begränsas som regel bistånd till hjälp i akut nödläge, exempelvis hjälp med hemresa om detta inte går att ordna på annat sätt.

2. Gör så gott den kan, behövs för skälig levnadsnivå, annat sätt?

Som steg två ska vi, om personen har uppehållsrätt, utreda om sökanden uppfyller socialtjänstlagens villkor för att ha rätt till bistånd. De som gör så gott de kan för att så snabbt som möjligt bli självförsörjande ska ha bistånd så de klarar sig om det inte går att lösa på annat sätt.

Är vi svenskar EES-medborgare?

Med EES-medborgare avses en utlänning som är medborgare i en EES-stat. När det gäller familjeanknytning avses även vissa svenska medborgare i enlighet med vad som närmare framgår av 3 a kap. 2 § andra stycket. (Utlänningslagen 1 kap 3 b §)

Utlänningslagen

3 a kap. Uppehållsrätt för EES-medborgare m.fl.

Allmänna bestämmelser

1 § Med uppehållsrätt avses en rätt för EES-medborgare och deras familjemedlemmar att vistas i Sverige mer än tre månader utan uppehållstillstånd i enlighet med vad som sägs i detta kapitel.

2 § Med familjemedlem till EES-medborgare avses i denna lag en utlänning som följer med eller i Sverige ansluter sig till en EES-medborgare och som är

1. make eller sambo till EES-medborgaren,
2. släkting i rakt nedstigande led till EES-medborgaren eller till hans eller hennes make eller sambo, om släktingen är beroende av någon av dem för sin försörjning eller är under 21 år,
3. släkting i rakt uppstigande led till EES-medborgaren eller till hans eller hennes make eller sambo, om släktingen är beroende av någon av dem för sin försörjning, eller
4. annan familjemedlem, om familjemedlemmen i det land som han eller hon har kommit från är beroende av EES-medborgaren för sin försörjning eller ingår i EES-medborgarens hushåll eller om det av allvarliga hälsoskäl absolut krävs att EES-medborgaren personligen tar hand om familjemedlemmen.

Med familjemedlem till EES-medborgare avses i denna lag även en utlänning med sådan familjeanknytning som anges i första stycket till en svensk medborgare som återvänder till Sverige efter att ha utnyttjat sin rätt till fri rörlighet enligt rörlighetsdirektivet och som utlänningen har följt med eller anslutit sig till när den svenska medborgaren utnyttjat sin rätt till fri rörlighet.

Uppehållsrätt

3 § En EES-medborgare har uppehållsrätt om han eller hon

1. är arbetstagare eller egen företagare i Sverige,
2. har kommit till Sverige för att söka arbete och har en verklig möjlighet att få en anställning,
3. är inskriven som studerande vid en erkänd utbildningsanstalt i Sverige och enligt en försäkran om detta har tillräckliga tillgångar för sin och sina familjemedlemmars försörjning samt har en heltäckande sjukförsäkring för sig och familjemedlemmarna som gäller i Sverige, eller
4. har tillräckliga tillgångar för sin och sina familjemedlemmars försörjning och har en heltäckande sjukförsäkring för sig och familjemedlemmarna som gäller i Sverige.

4 § En sådan familjemedlem till en EES-medborgare som avses i 2 § första stycket har uppehållsrätt om EES-medborgaren har uppehållsrätt enligt 3 §.

En sådan familjemedlem till en EES-medborgare som avses i 2 § andra stycket har uppehållsrätt.

Uppehållsrätt enligt första eller andra stycket föreligger inte om ett äktenskap ingåtts, ett samboförhållande inletts eller en utlänning adopterats uteslutande i syfte att ge utlänningen uppehållsrätt.

5 § Uppehållsrätten finns så länge villkoren är uppfyllda.

skillnad mot ”uppehållstillstånd”

Att behålla uppehållsrätt i vissa fall

5 a § En EES-medborgare som har uppehållsrätt som arbetstagare eller egen företagare enligt 3 § 1 anses som arbetstagare respektive egen företagare och **behåller sin uppehållsrätt** även om han eller hon

1. drabbas av tillfällig arbetsförmåga på grund av **sjukdom eller olycksfall**, eller
2. **inleder en yrkesutbildning**.

I fall som avses i första stycket 2 måste utbildningen ha samband med den tidigare sysselsättningen, förutom i fall då EES-medborgaren är ofrivilligt arbetslös.

En EES-medborgare som har uppehållsrätt som arbetstagare enligt 3 § 1 anses som arbetstagare och **behåller sin uppehållsrätt** om han eller hon är ofrivilligt arbetslös **efter mer än ett års anställning** och har anmält sig som arbets sökande vid den offentliga arbetsförmedlingen.

Har EES-medborgaren fullgjort en anställning som varit tidsbegränsad till **mindre än ett år** eller inträffar den ofrivilliga arbetslösheten under de första tolv månaderna av en anställning, anses EES-medborgaren under motsvarande förutsättningar i stället som arbetstagare **i sex månader** och behåller sin uppehållsrätt under samma tid.

5 b § En EES-medborgares **familjemedlem som inte själv är EES-medborgare** behåller sin uppehållsrätt om den person från vilken han eller hon härlett sin uppehållsrätt **avlider**, under förutsättning att familjemedlemmen då har vistats i Sverige som familjemedlem **under minst ett år och**

1. är arbetstagare eller egen företagare i Sverige,
2. har tillräckliga tillgångar för sin och sina familjemedlemmars försörjning och har en heltäckande sjukförsäkring för sig och familjemedlemmarna som gäller i Sverige, **eller**
3. är medlem i en familj som redan är bildad i Sverige av en person som uppfyller villkoren i 1 eller 2.

5 c § En EES-medborgares familjemedlem som är **släkting i rakt nedstigande första led** till EES-medborgaren och som är inskriven som studerande vid en erkänd utbildningsanstalt i Sverige behåller sin uppehållsrätt om den förälder från vilken han eller hon härlett sin uppehållsrätt **avlider eller reser ut** ur Sverige. Detsamma gäller en person som har vårdnaden om familjemedlemmen. Uppehållsrätten kvarstår till dess att familjemedlemmen har avslutat studierna.

5 d § En EES-medborgares **familjemedlem som inte själv är EES-medborgare** behåller sin uppehållsrätt om anknytningen till den person från vilken han eller hon härlett sin uppehållsrätt upphör genom **äktenskapsskillnad, ogiltigförklaring av äktenskapet eller upphörande av samboförhållandet**, under förutsättning att han eller hon **uppfyller vad som föreskrivs i 5 b § 1, 2 eller 3 och**

1. äktenskapet eller samboförhållandet har **varat i minst tre år**, varav minst ett år i Sverige, när förfarandet för äktenskapsskillnad eller ogiltigförklaring av äktenskapet eller upplösning av samboförhållandet inleds,
2. vårdnaden av EES-medborgarens barn har överlåtits på familjemedlemmen,
3. det är befogat med hänsyn till särskilt svåra omständigheter i förhållandet, **eller**
4. familjemedlemmen genom överenskommelse mellan föräldrarna eller genom domstolsbeslut har rätt till umgänge med ett barn och denna umgängesrätt måste utövas i Sverige.

Permanent uppehållsrätt

6 § En EES-medborgare som har vistats lagligt i Sverige **utan avbrott under minst fem år har permanent uppehållsrätt**.

7 § En EES-medborgares familjemedlem som inte själv är EES-medborgare och som har vistats lagligt i Sverige utan avbrott under minst fem år med den person från vilken han eller hon härleder sin uppehållsrätt, har permanent uppehållsrätt.

8 § Det som sägs i 6 och 7 §§ påverkas inte av tillfälliga vistelser utanför Sverige som inte överstiger sammanlagt sex månader per år eller av en längre vistelse utanför Sverige på grund av obligatorisk militärtjänstgöring. Detsamma gäller vid vistelse utanför Sverige under högst tolv på varandra följande månader på grund av graviditet och förlossning, allvarlig sjukdom, studier eller yrkesutbildning, utstationering på grund av arbete i ett annat land eller särskilda skäl.

9 § Den permanenta uppehållsrätten gäller utan villkor och kan endast upphöra om utlänningen har vistats utanför Sverige i mer än två på varandra följande år.

Uppehållskort m.m.

10 § En EES-medborgares familjemedlem som inte själv är EES-medborgare och som har uppehållsrätt ska ansöka om uppehållskort hos Migrationsverket senast tre månader efter det att han eller hon kom till Sverige. Detta gäller dock inte för en utlänning som har ett giltigt uppehållstillstånd eller som inom tre månader från ankomsten till Sverige har ansökt om ett sådant tillstånd.

12 a § Migrationsverket ska utfärda

1. intyg om permanent uppehållsrätt till en EES-medborgare som har ansökt om sådant intyg och som har permanent uppehållsrätt,
2. uppehållskort till en EES-medborgares familjemedlem som inte själv är EES-medborgare, om han eller hon har ansökt om sådant kort och har uppehållsrätt, och
3. permanent uppehållskort till en EES-medborgares familjemedlem som inte själv är EES-medborgare, om han eller hon har ansökt om sådant kort och har permanent uppehållsrätt.

Tidsperspektiv för arbetssökande EES-medborgare?

Sex månader enligt Antonissendomen (EG-domstolen, mål C-292/89) från åttiotalet eller jämföra med a-kassans tre månader som gäller 2016?

Kan det antas att de arbetssökande som regel lämnar landet om de inte får något arbete? (Regeringens proposition 2005/06:77 sidan 110, där detta antagande var grund för att arbetssökande inte ens med gamla regelverket behövde registrera sig på Migrationsverket.)

Jag tycker att det är väldigt märkligt att EG-domstolens dom i Antonissen-situationen, ska användas som mått för utredningstiden för att kunna se om någon "har en verklig möjlighet att få en anställning"!!?! Domen säger att det under 80-talet var OK för Storbritannien att ha en **maxgräns** på sex månader. Lämplig minimigräns på 10-talet??

Ur Antonissendomen: ”kan en tidsfrist på sex månader --- inte anses otillräcklig för att ge de berörda personerna möjlighet att, i värdlandet, informera sig om de erbjudanden om anställning som motsvarar deras yrkesmässiga kvalifikationer och att, i förekommande fall, vidta nödvändiga åtgärder för att bli anställd och en sådan tidsfrist inskränker således inte den ändamålsenliga verkan av principen om fri rörlighet.”

I UtIL 3 a kap, 5 a § anges att de som haft en anställning kortare tid än tolv månader har uppehållsrätt som anställd i sex månader efter avslutad anställning om den anmält sig på Af. Den regeln skulle kanske sakna betydelse om det skulle vara en sexmånadersgräns för alla...?

Kammarrätten använde inte 6-månadersfrist

Sökanden, som var EES-medborgare, hade varit i Sverige i fyra månader men bedömdes inte ha någon verklig möjlighet att få anställning. Men förvaltningsrätten tyckte, med hänvisning till Antonissen-domen att arbetssökande automatiskt har uppehållsrätt under sex månader. Kammarrätten tyckte däremot att sökanden inte hade någon verklig möjlighet att få anställning eftersom han inte omgående anvisats något jobb av af, inte hade någon utbildning, hade ytterst begränsade kunskaper i svenska och engelska och hade begränsad arbetslivserfarenhet. Att han sålde tidningen "Faktum" gjorde inte att han hade uppehållsrätt som anställd. Därför saknade han uppehållsrätt och var bara berättigad till bistånd i akut nödläge.

Kammarrätten i Göteborg 13 april 2015, mål nr 4223-14.

Oavsett detta är det viktigt att vi talar om för en arbetssökande EES-medborgare som beviljas bistånd att det beviljas för en månad i taget och så länge som vi bedömer att det finns en "verklig chans att den får en anställning".

Tredjelandssmedborgare

Som har uppehållstillstånd

2.1.1 Målen för invandrarpolitiken och flyktingmottagandet

Flyktingar som bosätter sig i Sverige är invandrare. Målen för den svenska invandrarpolitiken, som sammanfattas i begreppen jämlikhet, valfrihet och samverkan, innebär att **invandrare i förhållande till övriga invånare i Sverige skall ha likvärdiga förutsättningar att bo, leva och verka här.** Undantagen är de fundamentala rättigheter och skyldigheter som knyts till medborgarskapet. Grunden för att nå målen för invandrarpolitiken och flyktingmottagandet är de insatser som faller inom välfärdspolitikens ram.

Regeringens proposition 1989/90:105 om samordnat flyktingmottagande och nytt system för ersättning till kommunerna, m. m.

De som av Migrationsverket har beviljats uppehållstillstånd har alltså samma rätt som svenskar att få bistånd om de uppfyller villkoren i socialtjänstlagen.

Hade TUT men var inte bosatt

Regeringsrätten gör följande bedömning:

A.G. har under en tid av omkring fyra år före ansökningen om bistånd vistats i Sverige under endast cirka sju och en halv månader. I övrigt har han befunnit sig i Iran där han haft fast anställning och bostad. Hans vistelser i Sverige synes mera ha haft karaktären av besök och det framstår inte som sannolikt att han avsett att bosätta sig här.

Med hänsyn till vad som sålunda framkommit kan A.G. vid tillfället för den i målet aktuella ansökningen inte anses ha varit bosatt i Torsby kommun i den mening att han haft sitt egentliga bo och hemvist där. Han har därför inte varit berättigad till bistånd annat än om en akut nödsituation förelegat. Handlingarna i målet ger inte stöd för att en sådan situation varit för handen. Det förhållandet att han hade ett tidsbegränsat uppehållstillstånd medför i detta läge ingen annan bedömning.

Regeringsrätten finner mot bakgrund av det anförda att A.G. inte är berättigad till bistånd enligt 6 § socialtjänstlagen till uppehälle, RÅ 1995 ref 70.

Som ännu inte fått asyl/uppehållstillstånd

Lag om mottagande av asylsökande m.fl. (LMA)

Allmänna bestämmelser

1 § I denna lag ges bestämmelser om sysselsättning för och bistånd till utlänningar som

1. har ansökt om uppehållstillstånd i Sverige som flykting enligt 4 kap. 1 § eller som annan skyddsbehövande enligt 4 kap. 2 eller 2 a § utlänningslagen (2005:716) eller motsvarande äldre bestämmelser (asylsökande),
2. har beviljats uppehållstillstånd med tillfälligt skydd eller uppehållstillstånd efter tillfälligt skydd med stöd av bestämmelserna i 21 kap. 2, 3, 4 eller 6 § *utlänningslagen* och som inte är folkbokförda här i landet, eller
3. har ansökt om uppehållstillstånd i Sverige och av särskilda skäl medgetts rätt att vistas här medan ansökan prövas.

Den som omfattas av denna lag har inte rätt till bistånd enligt 4 kap. 1 § socialtjänstlagen (2001:453) för förmåner av motsvarande karaktär. Rätt till bistånd föreligger inte heller för bostadskostnader.

Barn under 18 år som saknar uppehållstillstånd och som inte vistas på en förläggning omfattas inte av denna lag, om de bor hos en vårdnadshavare som har uppehållstillstånd.

En utlänning som vistas här med stöd av ett tidsbegränsat uppehållstillstånd enligt 5 kap. 15 eller 15 b § *utlänningslagen* omfattas inte av denna lag. Detsamma gäller en utlänning för vilken en ansökan om ett sådant tillstånd är under prövning.

I 2 och 3 §§ finns särskilda bestämmelser om mottagande av barn under 18 år som vid ankomsten till Sverige är skilda från båda sina föräldrar eller från någon annan vuxen person som får anses ha trätt i föräldrarnas ställe, eller som efter ankomsten står utan sådan ställföreträdare (ensamkommandebarn). Bestämmelserna är tillämpliga endast så länge barnet är att anse som ensamkommande.

2 § Migrationsverket skall ha huvudansvaret för mottagandet av utlänningar som avses i 1 § första stycket 1 och 2 och för detta ändamål driva förläggningar. Migrationsverket får uppdra åt andra att driva förläggningar.

En kommun får anordna boenden för ensamkommande barn som omfattas av 1 § första stycket 1 och 2. Vad som sägs om förläggningar i 14 och 15 §§ skall gälla även sådana boenden.

3 § Utlänningar som avses i 1 § första stycket 1 och 2 ska av Migrationsverket erbjudas plats på en förläggning.

Vad som sägs i första stycket gäller inte ensamkommande barn som avses i 1 § första stycket 1 och 2. För dessa barn ska Migrationsverket i stället anvisa en kommun som ska ordna boendet. Migrationsverket ska anvisa en kommun som har träffat överenskommelse med verket om mottagande av ensamkommande barn, om det inte finns särskilda skäl att anvisa någon annan kommun. När Migrationsverket anvisat en kommun ska barnet anses vistas i den kommunen i den mening som avses i 2 a kap. 1 § socialtjänstlagen (2001:453).

En utlänning som avses i 1 § första stycket 1 och 2 och som inte önskar utnyttja en erbjuden plats på en förläggning ska ändå registreras vid en sådan. Alla ensamkommande barn som avses i 1 § första stycket 1 och 2 ska registreras vid en förläggning. Migrationsverket svarar sedan för att bistånd lämnas enligt denna lag.

För utlänningar som avses i 1 § första stycket 3 ska biståndet lämnas av socialnämnden i den kommun där utlänningen vistas.

3 a § En kommun skall lämna bistånd enligt denna lag till utlänningar som avses i 1 § första stycket 2 om de vistas i kommunen och om biståndet behövs tills dess att Migrationsverket tar över ansvaret för att bistånd lämnas.

Statlig ersättning

23 § En kommun som har lämnat bistånd enligt denna lag har rätt till ersättning från staten för biståndet.

Asylsökande

Migrationsverket har huvudansvaret för asylsökande *lagen om mottagande av asylsökande mfl (LMA) 2 §*.

I avvaktan på beslut om uppehållstillstånd, ej asyl

Grundregeln är att uppehållstillstånd ska sökas ifrån hemlandet, men i vissa fall kan Migrationsverket besluta att sökanden får vara kvar i avvaktan på beslut. Det kan exempelvis vara fråga om personer som söker uppehållstillstånd med anknytningsskäl. I de fallen ska vi lämna bistånd enligt *lagen om mottagande av asylsökande mfl (LMA)* och har sedan rätt till ersättning från staten, LMA 3 och 23 §§. Migrationsverket har på sin websida bra information om hur/när vi kan få ersättning: Andra aktörer=>Kommuner=>Statlig ersättning=>Sök ersättning för tillståndssökande=>Ekonomiskt bistånd till tillståndssökande

Fått asyl, men ingen kommunplacering

Migrationsverket har ansvaret för försörjningen så länge personen bor kvar på anläggningsboendet (så kallad ABO) tills den enskilde får en kommunplacering. I de fall personen på eget bevåg flyttar till eget boende (så kallad EBO) upphör Migrationsverkets ansvar och det är socialtjänsten som får ge den hjälp och stöd den enskilde kan behöva.

Ekonomiskt bistånd beviljas som regel inte om behovet kan tillgodoses på annat sätt. Detta innebär att om sökanden har möjlighet att återvända till anläggningsboendet, kan behovet tillgodoses på annat sätt och försörjningsstöd beviljas inte.

I de fall den sökande lämnat ett anläggningsboende där behovet varit tillgodosett, och inte har möjlighet att återvända dit, görs en bedömning om sökanden gjort så gott den kunnat för att själv tillgodose sitt behov av skälig levnadsnivå. Det vanligaste är att de som lämnar en bostad och sin försörjning inte är berättigad till försörjningsstöd om det inte är fråga om akut nödläge. Men det är ingen självklarhet att de som bor kvar på anläggningsboende fortare kommer ut i svenska samhället och snabbare blir självförsörjande, än de som ordnar eget boende.

Förhoppningsvis kommer den enskildes etableringsplan igång snabbt, så att behovet av hjälp och stöd från oss blir kortvarigt.